

slovenska
filharmonija

SMS 3

abonma 2021/22

Aliénor Feix
mezzosopran

SAME
MOGOČNE
SKLADBE

napoved
december 2021
januar 2022

VIP 2 | **Dar srca**

17. december 2021 ob 19.30

(predkoncertni pogovor ob 18.30)

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor Slovenske filharmonije

Orkester Slovenske filharmonije

Marko Ozbič dirigent

Jože Vidic bariton

Spored **Fanny Mendelssohn | Rautavaara | Felix Mendelssohn**

Zlato in srebro

Tradicionalni novoletni koncert

1. januar 2022 ob 18.00

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

George Pehlivanian dirigent

Klemen Leben harmonika

Peter Napret citre

Spored **Rezniček | Parma | Waldteufel | Leben | Lehár |
Fučík | Avsenik | Koder | J. Strauss | Hellmesberger st. |
Smetana | Lachenmann**

Vstopnice so na voljo na blagajni Cankarjevega doma.

5 % popusta ob spletnem nakupu www.cd-cc.si

SMS

SMS 3

abonma 2021/22

O nebeškem življenju

9. in 10. december 2021 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Zbor Slovenske filharmonije

Mešani pevski zbor

Glasbene matice Ljubljana

Mladinski zbor

Glasbene matice Ljubljana

Philipp von Steinaecker dirigent

Aliénor Feix mezzosopran

Franc Kosem poštni rog

Domen Jeraša pozavna

Ana Dolžan koncertna mojstrica

Priprava zbora

Jerica Bukovec (ZSF)

Juan David Zuleta Marulanda (MePZ GM Ljubljana)

Irma Močnik (MZ GM Ljubljana)

SAME
MOGOČNE
SKLADBE

Gustav Mahler (1860–1911)

Simfonija št. 3 v d-molu

Krepko. Odločno

Tempo di menuetto. Zelo zmerno

Comodo. Scherzando. Brez hitenja

Zelo počasi. Misterioso: O, človek! Pazi!

Vedro v tempu in drzno v izrazu:

Bim bam. Trije angeli so peli sladko pesem

Počasi. Spokojno. Občuteno

Koncert snema in neposredno prenaša program ARS –
3. program Radia Slovenija.

Simfonična glasba **Gustava Mahlerja** je razpeta med glasbo 19. in 20. stoletja – po eni strani predstavlja povzetek vseh tradicionalnih postopkov in izraznih sredstev, po drugi strani pa že jasno prestopa v novo. Toda pri tem ne gre za enostavno polarno razmerje, temveč za precej zapleteno dialektiko, saj povzetek vsega paradoksalno pomeni tudi prvi korak v novo. Deloma je najbrž takšno povzemanje povezano z Mahlerjevimi dirigentskim poklicem, s katerim si je v svojem življenju priboril bistveno večje priznanje kot skladateljskim delom, o čemer nenazadnje pričajo prestižna dirigentska mesta: po služenju v avstrijskih provincah – ob koncu 19. stoletja je sem poleg Bad Halla, Olomouca in Kasselja gotovo sodila tudi Ljubljana, v kateri se je Mahler med letoma 1881 in 1882 mudil šest mesecev – so sledila vodilna mesta v operi v Budimpešti, Mestnem gledališču v Hamburgu, nato kot krona kariere vodstvo Dunajske dvorne opere ter ob koncu življenja tudi Newyorških filharmonikov.

Pri delu z orkestri si Mahler ni pridobil le obširnega praktičnega znanja o skrivnostih orkestracije, temveč se je dodobra spoznal tudi s sodobno in klasično simfonično literaturo, ki je v tistem času že postajala vse bolj zavezana historičnemu kanonu, kakršnega poznamo tudi danes. Najbrž mu je tudi zato v svojo izraznost uspelo združiti oba glavna glasbena tokova, ki sta zaznamovala 19. stoletje. V Mahlerjevo glasbo se tako stekata Brahmsova klasicistična linija, zavezana formalni prečiščenosti in kompozicijskotehnični dovršenosti, kot tudi wagnerjanski vplivi, med katerimi gre še posebej izpostaviti željo po povezovanju glasbe z izrekanjem svetovnega nazora ter z razširjanjem povednih potencialov glasbe, deloma pa lahko

Gustav Mahler, dirigent ljubljanskega Deželnega gledališča v sezoni 1881/82, je nastopal tudi na koncertih Filharmonične družbe.

Wagnerjeve sledi iščemo tudi v Mahlerjevi orkestraciji in harmoniji.

Ne moremo se čuditi, da je bil Mahler kot večina mladih glasbenikov svoje generacije popolnoma prevzet nad bayreuthskim mojstrom, ki je nadaljeval Beethovnovno vzneseno povzdigovanje glasbene umetnosti tudi v kontekstu gledališča. Takšno navdušenje je neredko preraslo celo v pravi fanatizem. Drugače si ne gre razlagati Mahlerjeve odločitve, da po Wagnerjevem

zgledu postane vegetarijanec, dovolj zgovorna pa je verjetno tudi prigoda iz časa njegovega kapelniškega službovanja v Olomoucu. Kasnejši glasbeni kritik Ludwig Karpath je v spomine zapisal, da je nekoč srečal hudo nerazpoloženega Mahlerja, ki mu je povedal, da je njegov oče precej resno bolan. Zato je bil naslednji dan, ko ga je na ulici ponovno srečal povsem objokanega in skrušenega, prepričan, da se je zgodilo najhujše. Karpath je previdno vprašal, če se je očetovo zdravje poslabšalo, Mahler pa je vzkliknil: »Hujše, hujše, veliko hujše, zgodilo se je najhujše, umrl je mojster.« Bil je 13. februar 1883 – umrl je Richard Wagner.

Toda kljub takšni navezanosti na Wagnerja ali pa prav zaradi nje se Mahler kot skladatelj ni preizkušal v operi in je svoj opus v celoti posvetil le dvema zvrstema: simfoniji in samospevu. Prav njegovo razgrajevanje in dopolnjevanje obeh zvrsti pa je pokazalo, da si načeloma epska, monumentalna simfonija in ponavadi lirični, v intimo meščanskega salona zagledani samospev sploh ne stojita tako močno vsaksebi – Mahler je simfonijo še bolj odločno kot poprej Schubert prepojil s pesemskimi značilnostmi in samospeve s simfonično logiko. Stopil je na pot premikanja mej posameznih zvrsti, toda ne le med pesemskim in simfoničnim. Ne smemo namreč spregledati, da je *Scherzo*, tretji stavek *Pete simfonije*, namenjen obligatnemu solističnemu rogu, zaradi česar ga zaznamujejo značilne koncertantne poteze, mnogi pa izpostavljajo, da bi v Mahlerjevih simfonijah lahko iskali tudi poteze opernega. Tako Adorno zanosno piše o tem, da je Mahlerjeva »simfonija *opera assoluta*«, Leonard Bernstein pa opozarja, da se vsaka njegova simfonija »obnaša kot opera«. V tem navideznem neskladju – zavezanosti »čisti«, absolutni simfonični

glasbi in opernih nastavkih, ki jih simfonije prinašajo – lahko ugledamo Mahlerjevo izrazito željo po tem, da bi glasba spregovorila, in prav v ta namen je uporabil vsa glasbena sredstva, ki so mu bila do tega trenutka na voljo. Toda takšnega »spregovarjanja« ne smemo razumeti kot preproste želje po glasbeni ilustrativnosti ali narativnosti. Veliko bolj je namreč povezano s skladateljsko utopijo po prenašanju in izpovedovanju visoko etičnega svetovnega nazora.

Vse to je značilno tudi za skladateljevo najobsežnejšo **Simfonijo št. 3 v d-molu**, v kateri lahko zopet odkrivamo ambivalenten odnos do programskega simfonij, torej povednosti. Zdi se namreč, da je Mahler sprva za svoje simfonije iskal programe in posamezne stavke tudi opisno poimenoval, kasneje pa je takšna poimenovanja umaknil. Podoben premik je zaznamoval tudi genezo *Tretje simfonije*: najprej je bila razdeljena v dva dela (prvega je sestavljal prvi stavek, drugega pa preostalih pet), stavki pa so nosili opisne naslove (*Pan se prebujajo. Poletje v koraku, Kaj mi pripovedujejo rože na travniku, Kaj mi pripovedujejo živali v gozdu, Kaj mi pripoveduje človek, Kaj mi pripovedujejo angeli in Kaj mi pripoveduje ljubezen*), kasneje pa je Mahler, še pred prvim natisom partiture leta 1898, naslove umaknil in se zadovoljil z oznakami tempov. Podobna ambivalentnost zaznamuje tudi samo glasbeno vsebino simfonije, ki se je sočasni kritiki gotovo zdela izrazito nehomogena – če namreč prve tri stavke napolnjujejo številni banalni zvoki vsakdana (fanfare, koračnice, plesi, posnemanje glasov živali, namigi na ljudsko glasbo), potem se naslednji trije umaknejo filozofski zastrtosti in igri glasbenih oblik, ki vrhunec doseže v sklepnem stavku.

Mahler je svojo *Tretjo simfonijo* ustvarjal med letoma 1895 in 1896: najprej je nastalo zadnjih pet stavkov s finalom, naslednje leto v času počitnikovanja v Steinbachu ob Atterskem jezeru pa še prvi stavek. Simfonija je bila zasnovana kot nekakšna glasbena kozmologija, za navdih pa je skladatelju služila pesem *Genesis* Mahlerjevega pesniškega prijatelja Siegfrieda Lipinerja. Zato zanjo v polni meri velja misel, ki jo je skladatelj izrekel svoji prijateljici, violinistki Natalie Bauer-Lechner: »Simfonija mi pomeni ustvarjanje sveta z vsemi tehničnimi sredstvi, ki so mi na voljo.« Koncept je seveda zahteval številne razširitve – najprej števila stavkov (šest namesto običajnih štirih), nato orkestrske zasedbe in trajanja (simfonija traja v celoti kar uro in pol). Zbir takih tehničnih sredstev pa Mahlerju ni predstavljal zgolj nabora ustaljenih oblikovnih shem, tekstur ali virtuozne obravnave orkestra, temveč najširšo možno izbiro različnih slogovnih aluzij, ki so segale od grandioznega in sublimnega do vulgarnega in brutalnega. Prvi stavek naj bi slikal, kako se iz nežive narave postopoma prebudijo sile življenja, ki nato z vso silo izbruhnejo v poletni jasnini, a se seveda izražajo tudi v bojih in nasprotjih. Takšno prebujanje je v glasbenem smislu »prevedeno« v sonatni stavek mamutskih dimenzij, ki traja kar tričetrt ure, torej veliko več kot katerakoli Mozartova, Haydnova ali Schumannova simfonija v celoti. Dimenzije stavka so posledica tega, da Mahler razširi tematski material: namesto predstavljanja dveh tem imamo opravka z dvema tematskima blokoma, v katerih skladatelj že nakazuje različne možne načine obdelave tega gradiva, hkrati pa izpostavlja celo več različnih motivov. Po uvodu z osmimi rogovi, ki fanfarno prinašajo osrednjo temo v molu, nastopi prvi material, ki ga zaznamuje značilen zaustavljajoč ritem pogrebne koračnice v pozavnah,

nadenj pa so navrženi drobci navidez nepomembnega gradiva, v čemer lahko zaslutimo krče prebujanja iz zimskega spanja, medtem ko je druga tema radoživa koračnica, ki je Richarda Straussa, dirigenta krstne izvedbe, spominjala na »brezštevilne bataljone delavcev, ki korakajo na praznovanje prvega maja.« Toda med najavo materiala, njegovo ponovitvijo (zdaj je v njej izrazit dolg solo pozavne) in končno vrnitvijo je umeščen dolg izpeljevalni del, v katerem glasba razpira širok izrazni raster, ki sega od najbolj vulgarnega koračniškega ropotanja do skoraj sublimnega sola pozavne. Repriza poteka brez ponovitev in stranskih rokavov z nepričakovanimi modulacijami, usmerjena pa je v jasno gradacijo in zmagovit zaključek.

Nadaljnjih pet stavkov predstavlja ustvarjeni svet, ki sledi jasni hierarhični poti: od cvetlic k živalim, nato k človeku in angelom do ljubezni Boga. Drugi, »cvetlični« stavek je v resnici izrazito prefinjeno orkestriran menuet. Glasba prinaša kontrasten odmik od napetosti in bučanja prvega stavka, je pravi pobeg na travnik cvetlic, ki jih nežno ziblje lahen vetrič. V obliki in izrazu je ponovno očitno kompleksnejši tretji stavek, v resnici orkestrska predelava Mahlerjevega samospeva *Hvalnica velikemu umu* iz zbirke *Dečkov čudežni rog*, v katerem je razglašena smrt kukavice in prihod slavčka, ki bo prepeval celo poletje. Prvih 67 taktov stavka sovpada s samospevom, v nadaljevanju pa Mahler izpeljuje to gradivo. Glasba niha med izrazito zabavnimi (ritem samospeva izdaja polko) in grotesknimi toni. Takšno vaško-gozdno vzdušje na dveh mestih skoraj kot vizija iz drugega sveta prebije solo za odrom postavljenega poštnega roga.

»Razvojno« pot simfonije spreminja naslednji stavek, ki je uglasbitev *Polnočne pesmi* iz Nietzschejevega dela *Tako je govoril Zaratustra*. Filozofska poanta besedila je, da noč jasneje razkriva resnico kot dan in da veselje tiči globlje kot žalost, hrepenenje po večnosti globlje kot hrepenenje po smrti. Dodaten pomen daje Nietzscheju še Mahlerjeva uglasbitev, saj skladatelj prevzema gradivo iz prvega stavka, vrača pa se tudi v izhodiščni tonalitetni par D-dur/d-mol. Toda že v naslednjem stavku skladateljeva pot samospoznavanja zavije ostro proč od Nietzscheja in se spogleduje z vero, a podobno kot v kasnejši *Četrta simfonija* se vera čuti bolj kot otroško naivno zaupanje. V stavku, katerega besedilo je ponovno vzeto iz zbirke *Dečkov čudežni rog*, prevladujejo diatonika, svetle orkestrske barve in mestoma ljudsko obarvana melodika, kar zlahka prekrije misel, da angeli ne prinašajo le sporočila kesanja, temveč tudi odpuščanja. Pravo sporočilo pa gre iskati v verzu »Liebe nur Gott in alle Zeit« (»Ljubi vselej le Boga«), ki z zadnjim stavkom tudi dovrši Mahlerjevo glasbeno kozmologijo. Ta je presenetljivo domišljen kot počasni stavek, kar je vsebinsko pretehtano – končni triumf, ki ga prinaša, namreč ni posledica pozunanjenih dejanj, temveč notranje kontemplacije. Hkrati pa Mahler s sklepnim stavkom poveže tudi vse glasbene aluzije.

Mahler je *Tretjo simfonijo* v skladu s svojim organicističnim konceptom zasnoval motivično poenoteno, kar izdaja vsaj jasna motivično-tematska povezava med temo prvega stavka in finala. Toda tema nosi v sebi nedvoumne klice slavne teme iz finala Brahmsove *Prve simfonije*, ki so ji ob krstni izvedbi očitali, da kar premočno spominja na variacijsko temo iz finala Beethovne *Devete simfonije*, hkrati pa je mogoče

Gustav Mahler, grafika Emila Orlika, 1902

Mahlerjevo gradivo primerjati tudi s temo tretjega stavka Beethovnovnega *Godalnega kvarteta*, op. 135. V Mahlerjevo simfonijo se stekata tako dediščina Brahmsa kot tudi Beethovna, kar pomeni, da Mahler že na motivično-tematski ravni povzema celotno tradicijo, da je njegov lastni »jezik« evolucijsko izpeljan iz dediščine velikih predhodnikov. Seveda pa njegovih del ne smemo brati kot nekakšnih zgodovinskih pregledov in tehničnih povzetkov glasbene tradicije – aluzijsko sklicevanje in prevzemanje je namreč vedno v službi povečevanja povednosti glasbe in glasbenega »izgovarjanja« svetovnega nazora, v primeru skladateljeve *Tretje simfonije* nekakšnega kozmološkega vzpona.

Gregor Pompe

VIP 2 Dar srca

17. december 2021

ob 19.30

(predkoncertni pogovor ob 18.30)

Dvorana Marjana Kozine
Slovenska filharmonija

Zbor in Orkester Slovenske filharmonije

Marko Ozbič
dirigent

Jože Vidic bariton

Spored

Fanny Mendelssohn
Hvalnica

Einojuhani Rautavaara
Tisti, ki ljubijo

Felix Mendelssohn
Magnificat v D-duru

Nakup vstopnic

blagajna Slovenske
filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana

T +386 1 24 10 800

F +386 1 24 10 900

E info@filharmonija.si

VOKALNO-INSTRUMENTALNI PROGRAM

www.filharmonija.si
<https://filharmonija.kupikarto.si>

ARS

Foto: Annemone Taake

Philipp von Steinaecker

Philipp von Steinaecker je bil prvi dirigent programa »Melgaardov mladi dirigent« pri londonskem ansamblu Orchestra of the Age of Enlightenment in je od tedaj nabral veliko izkušenj kot gostujoči dirigent številnih orkestrov. Enako prepričljiv je v nemškem romantičnem repertoarju kot v glasbenih delih druge dunajske šole, s posebno ljubeznijo in poglobljenim razumevanjem slogovnih značilnosti pa se posveča glasbi baroka in klasicizma in s tem namenom je na njegovo pobudo nastala tudi zasedba Musica Saeculorum.

Sprva se je izobraževal kot violončelist. Na njegov glasbeni razvoj sta pomembno vplivala sir John Eliot Gardiner, s katerim je veliko sodeloval pri Orchestre Révolutionnaire et Romantique, ter Claudio Abbado – bil je Abbadov asistent dirigent in gostujoči dirigent njegovega Orkestra Mozart, pred tem pa ustanovni član Mahlerjevega komornega orkestra in član Luzernskega festivalskega orkestra.

Po več uspešnih sodelovanjih z Orkestrom Slovenske filharmonije je bil do konca sezone 2020/21 imenovan za glavnega gostujočega dirigenta.

S septembrom 2020 je prevzel mesto glavnega gostujočega dirigenta Reškega simfoničnega orkestra. Je tudi umetniški vodja orkestra Mahlerjeve akademije v Bocnu.

Sodeloval je z mnogimi vodilnimi instrumentalnimi solisti in pevci, kot so Camilla Tilling, Dorothea Röschmann, Isabelle Faust, Guy Braunstein, Daniel Müller-Schott, Fazil Say, Sara Mingardo, Andrew Staples, Mia Person, Hanno Müller-Brachmann, Peter Harvey in Boris Belkin.

Med njegovimi nedavnimi pomembnejšimi nastopi sta debija z Orkestrom Gürzenich iz Kölna in Škotskim komornim orkestrom ter angažmaji z Orkestrom Maggio Musicale Fiorentino, Tokijskim metropolitanskim simfoničnim orkestrom, Švedskim radijskim simfoničnim orkestrom, haaškim Orkestrom Residentie, Novo japonsko filharmonijo, Praško filharmonijo in Mahlerjevim komornim orkestrom. Dirigiral je tudi opernim produkcijam. Odlično ocenjene so bile Mozartova *Čarobna piščal* v Filharmoničnem gledališču v Veroni, Gounodova *Golobica* na Akademiji Chigiana v Sieni, Händlov *Julij Cezar* na Pariškem konservatoriju in Kálmánova opereta *Kneginja čardaša* v Mestnem gledališču v Bocnu.

V njegovi diskografiji izstopajo Händlov oratorij *Mesija* in Haydnovo *Stvarjenje*, ki je bilo nominirano za mednarodno nagrado International Classic Music Award 2015, Brucknerjeva *Prva simfonija*, Mahlerjev cikel *Pesem o Zemlji* ter zgoščenka Mozartovih in Gluckovih arij v sodelovanju s sopranistko Camillo Tilling.

Aliénor Feix

Mezzosopranistka **Aliénor Feix** je na glasbeno pot stopila pri šestih letih. Leta 2012 je začela šolanje na pariški ustanovi La Maîtrise Notre-Dame, kjer se je udeležila tudi več mojstrskih tečajev (Margreet Honig, Semjon Skigin, Alain Buet, Regina Werner, Janina Baechle, Rosemarie Landry). Izobraževalna pot jo je vodila še na Kanadski inštitut za pevsko umetnost in na Visoko šolo za glasbo in ples v Leipzigu. Leta 2019 je prejela prvo nagrado Pariškega konservatorija.

Leta 2015 je nastopila v Vichyjski operi, kasneje tudi v pariških Operi Bastille in Komični operi, v operah v Toursu in Lillu pa se je predstavila v različnih opernih

vlogah. Kot koncertna pevka je že sodelovala v de Fallovi suiti *Ljubezna čarovnica*, Wagnerjevih *Petih pesmih na stih* *Mathilde Wesendonck* in z Dumestrovo zasedbo *Le Poème Harmonique*.

V pretekli sezoni je nastopila kot Kerubin v Mozartovi *Figarovi svatbi* v Operi v Lillu in kot Druga gozdna vila v Dvořákovih *Rusalki* v Operi v Limoges. V pariškem gledališču Théâtre des Champs-Élysées in Operi v Lillu je poustvarila še vlogo Oresta v Offenbachovi *Lepi Heleni*.

V letošnji sezoni načrtuje sodelovanje pri uprizoritvi Verdijevega *Trubadurja* (Ines) v operi v Rouenu, v Saint-Saënsovem *Rekviemu* s Francoskim nacionalnim orkestrom in nastop v Messengerovi operi *Fortunio* (Madelon) v Nacionalni operi Lorene v Nancyju.

Z ansamblom Consonance je posnela tonski posnetek skladb Josepha Haydna.

Gustav Mahler

O Mensch! Gib acht!

Friedrich Nietzsche

O Mensch! Gib acht!
Was spricht die tiefe Mitternacht?
Ich schlief! Ich schlief!
Aus tiefem Traum bin ich erwacht!
Die Welt ist tief,
Und tiefer als der Tag gedacht!
O Mensch!
Tief ist ihr Weh,
Lust tiefer noch als Herzeleid.
Wer spricht: Vergeh!
Doch alle Lust will Ewigkeit,
will tiefe, tiefe Ewigkeit!

O, človek! Pazi!

Prevod iz arhiva Slovenske filharmonije

O, človek! Pazi!
Kaj govori globoka polnoč?
Spala sem, spala sem,
zbudila sem se iz globokega sna!
Svet je globok,
globlji, kot je mislil dan.
O, človek!
Globoko je njegovo gorje,
radost še globlja kot žalost srca.
Gorje govori: Mini!
Toda vsaka radost hoče večnost,
hoče globoko, globoko večnost!

Es sungen drei Engel einen süßen Gesang

Von Des Knaben Wunderhorn

Es sungen drei Engel
einen süßen Gesang,
mit Freuden es selig
in dem Himmel klang,
sie jauchzten fröhlich auch dabei,
dass Petrus sei von Sünden frei.

Und als der Herr Jesus
zu Tische saß,
mit seinen zwölf Jüngern
das Abendmahl aß.
Da sprach der Herr Jesus:
Was stehst du denn hier?
Wenn ich dich anseh',
so weinest du mir!

Und sollt' ich nicht weinen, du gütiger Gott.
Ich hab' übertreten die zehn Gebot.
Ich gehe und weine ja bitterlich.
Ach komm und erbarme dich über mich!

Du sollst ja nicht weinen!
Hast du denn übertreten die zehen Gebot,
so fall auf die Knie und bete zu Gott!
Liebe nur Gott in alle Zeit!
So wirst du erlangen die himmlische Freud'.

Die himmlische Freud), die selige Stadt
die himmlische Freude war Petro bereit't,
durch Jesum und Allen zur Seligkeit.

Trije angeli so peli sladko pesem

Iz zbirke *Dečkov čudežni rog*

Prevod iz arhiva Slovenske filharmonije

Trije angeli so peli
sladko pesem,
radostno, blaženo
je zvenela v nebesih,
zraven so veselo vriskali:
Petra ne težijo grehi!

In ko je Gospod Jezus
sedel pri mizi
ter večerjal
s svojimi dvanajstimi apostoli,
je rekel:
Kaj torej tu stojiš?
Ko se bom ozrl nate,
se boš zjokal!

Kako ne bi jokal, ti dobrotni Bog?
Nisem se držal desetih zapovedi!
Grem in tako bridko jokam!
Oh, pridi in se me usmili!

Ne joči!
Če se nisi držal desetih zapovedi,
poklekni in moli k Bogu!
Ljubi vselej le Boga!
Tako boš dosegel nebeško veselje.

Nebeško veselje je blaženo mesto,
nebeško veselje je Jezus pripravil
Petru in vsem v blaženstvo.

Novo konc

slovenska
filharmonija

cankarjev dom

1. januar 2022 ob 18.00
Gallusova dvorana
Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

George Pehlivanian
dirigent

Informacijsko središče
in prodaja vstopnic CD
(podhod Maxija)
E vstopnice@cd-cc.si
T 01 2417 299
www.cd-cc.si

Pokroviteljica

Lekarna
Ljubljana

pletni
ert

Filharmonični
festival
7 *baročne*
glasbe

Dvorana Marjana Kozine
Slovenska filharmonija
januar 2022

Nakup vstopnic

blagajna Slovenske filharmonije
Kongresni trg 10, 1000 Ljubljana
med delavniki od 11. do 13. in od 15. do 17. ure
ter uro pred koncertom

T +386 1 24 10 800, **E** info@filharmonija.si
spletna prodaja: <https://filharmonija.kupikarto.si>

www.filharmonija.si

Le Concert Spirituel

14. januar 2022 ob 19.30

Orkester Slovenske filharmonije

Bojan Čičić dirigent

Spored Rameau | Leclair | Saint-Georges | Gossec

Les Nations

21. januar 2022 ob 19.30

Orkester Slovenske filharmonije

Bojan Čičić dirigent

Spored Fritz | Giornovich | Rameau | Almeida | Telemann

Zgodba o baročni modi

(Družinski 3)

22. januar 2022 ob 11.00

Orkester Slovenske filharmonije

Bojan Čičić dirigent

Žiga Faganel violina

Franci Krevh, Urška Bernik povezovalca

Spored Almeida | Telemann | Rameau

À la Händel

(VIP 3, Otvoritev 5. Zimskega festivala)

28. januar 2022 ob 19.30

***Zbor in Orkester
Slovenske filharmonije***

Bart Van Reyn dirigent

Julia Doyle sopran

Griet De Geyter sopran

Barbara Kozelj mezzosopran

Spored Bach | Ferrandini | Händel

**slovenska
filharmonija**

Slovenska filharmonija – *Academia philharmonicorum*

@slofilharmonija

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na **info@filharmonija.si**.

Koncertni list Slovenske filharmonije
Same mogočne skladbe – SMS 3

Izdala: Slovenska filharmonija

Direktor in umetniški vodja OSF: Matej Šarc

Umetniški vodja ZSF: Gregor Klančič

Avtor spremne besede: Gregor Pompe

Jezikovni pregled: Ana Kodelja

Oblikovanje: Sliced

Prelom: Vlado Trifkovič

Foto na naslovnici: Studio Ledroit-Perrin

Tisk: Birografika Bori, Ljubljana

Naklada: 700 izvodov

Ljubljana, december 2021

Redakcija koncertnega lista je bila končana 6. decembra 2021.

ISSN 2350-5117

V sodelovanju s programom ARS – 3. programom Radia Slovenija.

Medijski pokrovitelj:

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
F +386 1 2410 900
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije.
Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.